

32001R0018(01)

12.1.2002

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 10/24

**REGULAMENTUL (CE) NR. 63/2002 AL BĂNCII CENTRALE EUROPENE
din 20 decembrie 2001**

privind statisticile referitoare la ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora

(BCE/2001/18)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind culegerea de informații statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (4),

întrucât:

(1) Pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) trebuie să elaboreze statistici privind ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare (IFM) pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora, scopul principal fiind să furnizeze Băncii Centrale Europene (BCE) o imagine statistică amplă, detaliată și armonizată a nivelului ratelor dobânzii aplicate de IFM și a evoluției lor în timp. Ratele dobânzilor reprezintă veriga finală în mecanismul de transmitere a politicii monetare rezultând din variații ale ratelor oficiale ale dobânzii și, prin urmare, reprezintă o condiție prealabilă necesară pentru o analiză fiabilă a evoluțiilor monetare din statele membre participante. În același timp, informațiile privind evoluțiile ratelor dobânzilor sunt necesare pentru ca SEBC să contribuie la buna desfășurare a politicilor aplicate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar.

(2) În conformitate cu dispozițiile tratatului de instituire a Comunității Europene (denumit în continuare „tratat”) și în condițiile prevăzute în Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „statut”), BCE adoptă reglementările necesare pentru punerea în aplicare a misiunilor SEBC definite în statut și, în anumite cazuri, stabilite în dispozițiile adoptate de Consiliu în temeiul articolului 107 alineatul (6) din tratat.

(3) Articolul 5.1 din statut dispune că BCE, asistată de băncile centrale naționale (BCN), culege informațiile statistice necesare fie de la autoritățile naționale competente, fie direct de la agenții economici, pentru îndeplinirea misiunilor SEBC.

Articolul 5.2 din statut prevede că BCN îndeplinește, în măsura în care este posibil, sarcinile menționate în articolul 5.1.

(4) Se poate dovedi necesar, și acest lucru ar putea reduce sarcina de raportare, ca BCN să culeagă de la unitățile de observare statistică cu obligații de raportare informațiile statistice necesare pentru îndeplinirea cerințelor de raportare statistică ale BCE, ca parte a cadrului mai larg de raportare statistică pe care BCN îl instituie pe propria răspundere în conformitate cu legislația comunitară sau internă sau în conformitate cu practicile uzuale și care este destinat altor scopuri statistice, cu condiția ca îndeplinirea cerințelor statistice ale BCE să nu fie compromisă. Pentru a promova transparența, în aceste cazuri este necesar ca agenții raportori să fie informați că datele sunt culese în alte scopuri statistice. În anumite cazuri specifice, BCE poate utiliza informațiile statistice colectate în astfel de scopuri pentru a-și îndeplini obiectivele.

(5) Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 dispune ca BCE să specifice unitățile de observare statistică cu obligații de raportare dintre unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare și să reducă sarcina de raportare. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, unitățile de observare statistică cu obligații de raportare vor include fie totalitatea instituțiilor financiare monetare în cauză fie, alternativ, un eșantion din instituțiile financiare monetare în cauză, constituit pe baza unor criterii precise. Având în vedere caracteristicile sectorului IFM din fiecare dintre statele membre participante, alegerea finală a metodei de selecție este lăsată la latitudinea BCN. Scopul este reducerea sarcinii de raportare, garantând, în același timp, statistici de înaltă calitate. Articolul 5 alineatul (1) prevede că BCE poate adopta reglementări pentru definirea și impunerea cerințelor sale de raportare statistică unităților de observare statistică cu obligații de raportare din statele membre participante. Articolul 6 alineatul (4) prevede că BCE poate adopta reglementări care să specifice condițiile în care poate fi exercitat dreptul de a verifica sau de a culege obligatoriu informații statistice.

(6) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 prevede ca statele membre să se organizeze în domeniul statistic și să coopereze deplin cu SEBC pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din articolul 5 din Statut.

⁽¹⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

(7) Chiar dacă este recunoscut faptul că reglementările adoptate de BCE în temeiul articolului 34.1 din statut nu conferă drepturi și nu impun obligații statelor membre neparticipante, articolul 5 din statut se aplică atât statelor membre participante, cât și statelor membre neparticipante. Regulamentul (CE) nr. 2533/98 reamintește că în baza articolului 5 din statut, coroborat cu articolul 5 din tratat, există obligația implicită de elaborare și aplicare la nivel național a tuturor măsurilor pe care statele membre neparticipante le consideră potrivite pentru culegerea informațiilor statistice necesare îndeplinirii cerințelor de raportare statistică ale BCE și pentru finalizarea, în timp util, a pregătirilor din domeniul statistic pentru ca aceste state să devină state membre participante,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. noțiunile „agenți raportori”, „stat membru participant”, „rezident” și „având reședința” au același înțeles ca la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98;
2. „gospodării și societăți nefinanciare” înseamnă, conform definiției din Sistemul European de Conturi (SEC) 1995, inclus în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 2223/96 al Consiliului din 25 iunie 1996 privind sistemul european al conturilor naționale și regionale în Comunitate⁽¹⁾, toate sectoarele nefinanciare, altele decât administrația publică. Acestea includ sectorul gospodăriilor și sectorul instituțiilor fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor (S.14 și S.15 combinate) și sectorul societăților nefinanciare (S.11);
3. „instituții de credit și alte instituții” înseamnă toate IFM, altele decât băncile centrale și fondurile de piață monetară, identificate în conformitate cu principiile de clasificare prevăzute în partea 1 alineatul (1) din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 al Băncii Centrale Europene din 22 noiembrie 2001 privind bilanțul consolidat al sectorului instituțiilor financiare monetare (BCE/2001/13)⁽²⁾;
4. „statistici privind ratele dobânzilor practicate de IFM” înseamnă statistici privind ratele dobânzilor aplicate de instituțiile de credit și alte instituții rezidente depozitelor și creditelor exprimate în euro pentru gospodării și societăți nefinanciare rezidente în statele membre participante;

⁽¹⁾ JO L 310, 30.11.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 333, 17.12.2001, p. 1.

5. „unități de observare statistică potențiale cu obligații de raportare” înseamnă instituțiile de credit și alte instituții rezidente care preiau depozite exprimate în euro de la gospodăriile și/sau societățile nefinanciare rezidente în statele membre participante și/sau le acordă acestora credite exprimate în euro.

Articolul 2

Unități de observare statistică cu obligații de raportare

(1) Unitățile de observare statistică cu obligații de raportare reprezintă instituții de credit și alte instituții care fac parte din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare, selectate de BCN în conformitate cu procedura prevăzută în anexa I la prezentul regulament.

(2) Fiecare BCN își informează agenții raportori rezidenți cu privire la obligațiile de raportare ale acestora conform procedurilor naționale.

(3) Consiliul guvernatorilor verifică respectarea anexei I la prezentul regulament după punerea sa inițială în aplicare, iar ulterior cel puțin o dată la doi ani.

Articolul 3

Obligații de raportare statistică

(1) În vederea întocmirii periodice a statisticilor referitoare la ratele dobânzilor practicate de IFM, unitățile de observare statistică cu obligații de raportare trebuie să raporteze BCN a statului membru participant în care este rezident agentul raportor informații statistice lunare privind noile contracte și sumele scadente. Informațiile statistice necesare sunt menționate în anexa II la prezentul regulament.

(2) BCN definesc și pun în aplicare mecanisme de raportare care trebuie respectate de către unitățile de observare statistică cu obligații de raportare în conformitate cu caracteristicile naționale. BCN asigură că mecanismele de raportare furnizează informațiile statistice solicitate și permit verificarea detaliată a respectării standardelor minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate din punct de vedere al conceptelor și de revizuire, la care se face referire în articolul 3 alineatul (3).

(3) Informațiile statistice solicitate se raportează în conformitate cu standardele minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate din punct de vedere al conceptelor și de revizuire prevăzute în anexa III la prezentul regulament.

(4) Până la de încheierea activității în cea de a nouăsprezecea zi lucrătoare de la finele lunii de referință, BCN raportează BCE informațiile statistice lunare naționale agregate.

*Articolul 4***Verificare și culegere obligatorie**

BCN își exercită dreptul de a verifica sau de a culege obligatoriu informațiile pe care le furnizează agenții raportori în conformitate cu cerințele de raportare statistică prevăzute în prezentul regulament, fără a aduce atingere dreptului BCE de a exercita ea însăși aceste drepturi. Acest drept va fi exercitat în special în cazul în care o instituție care face parte din unitățile de observare statistică cu obligații de raportare nu respectă standardele minime de transmitere, de acuratețe, de conformitate din punct de vedere al conceptelor și de revizuire prevăzute în anexa III la prezentul regulament.

*Articolul 5***Prima raportare**

Prima raportare în temeiul prezentului regulament începe cu informațiile statistice lunare aferente lunii ianuarie 2003.

*Articolul 6***Dispoziții tranzitorii**

Dispozițiile tranzitorii pentru punerea în aplicare a unor părți din prezentul regulament sunt prevăzute în anexa IV la prezentul regulament.

*Articolul 7***Dispoziție finală**

Prezentul regulament intră în vigoare la 31 ianuarie 2002.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 20 decembrie 2001.

În numele Consiliului guvernatorilor BCE

Președintele

Willem F. DUISENBERG

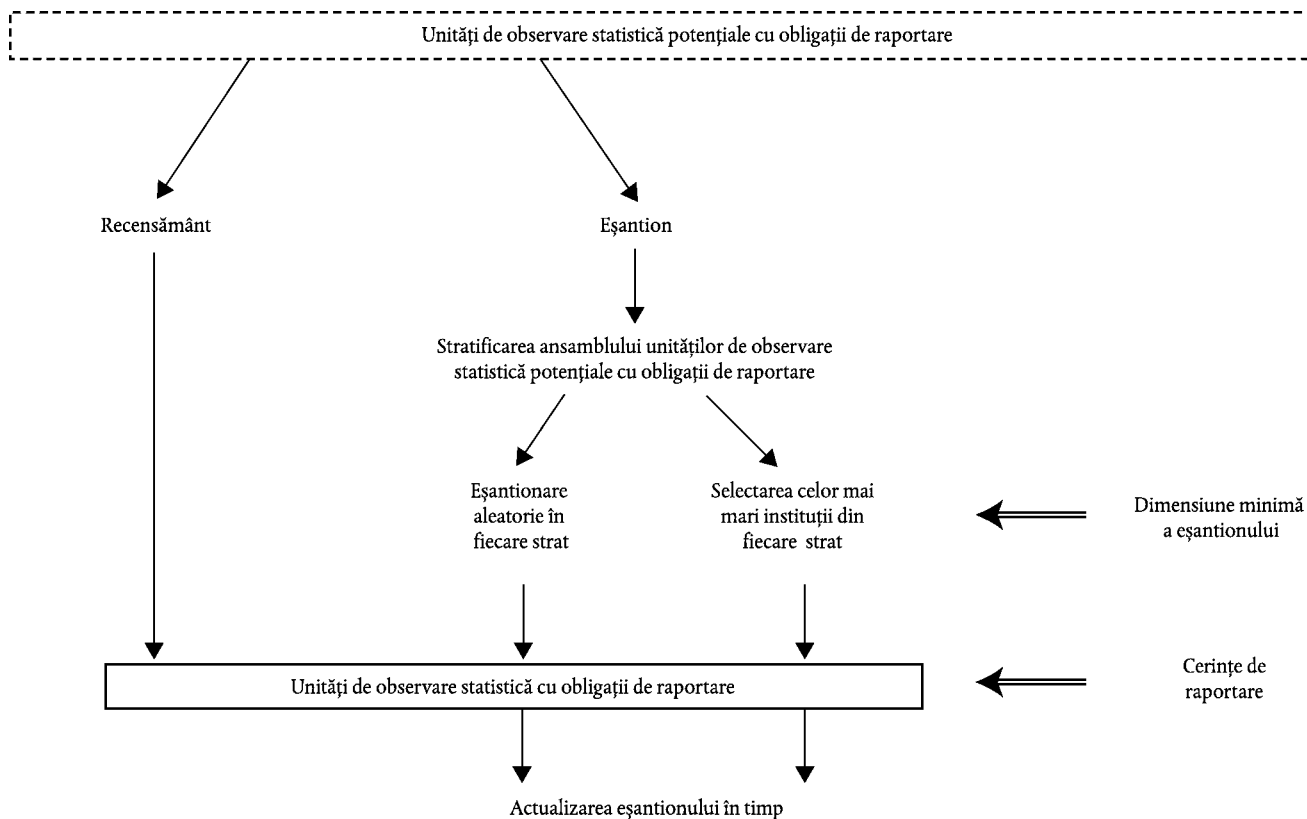
ANEXA I

**SELECTAREA UNITĂȚILOR DE OBSERVARE STATISTICĂ CU OBLIGAȚII DE RAPORTARE ȘI
ACTUALIZAREA EȘANTIONULUI PENTRU STATISTICILE PRIVIND RATELE DOBÂNZILOR
PRACTICATE DE INSTITUȚIILE FINANCIARE MONETARE**

PARTEA I

*Selectarea unităților de observare statistică cu obligații de raportare***I. Procedură generală de selectare**

1. Băncile centrale naționale (BCN) aplică procedura ilustrată în figura următoare pentru selectarea agenților raportori. Această procedură este descrisă în detaliu în prezenta anexă.

II. Recensământ sau eșantion

- Fiecare BCN își selectează agenții raportori dintre instituțiile de credit și alte instituții care fac parte din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare care sunt rezidente în același stat membru participant ca și BCN.
- Pentru a-și selecta agenții raportori, BCN au opțiunea de a face un recensământ sau de a constitui un eșantion în conformitate cu criteriile stabilite la punctele următoare.
- În cazul unui recensământ, BCN solicită fiecărei instituții de credit și fiecărei instituții rezidente incluse în unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare să prezinte statistici privind ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare (IFM). Variabilele care sunt obținute prin recensământ sunt ratele dobânzilor, valoarea contractelor noi, precum și ratele dobânzilor aferente sumelor scadente.
- În cazul unui eșantion, doar instituțiile de credit și celelalte instituții selectate din cadrul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare sunt invitate să prezinte rapoarte. Variabilele care urmează a fi estimate prin intermediul eșantionului sunt ratele dobânzilor, valoarea contractelor noi și ratele dobânzilor aferente sumelor scadente. Acestea sunt denumite variabile de eșantionare. Pentru a reduce riscul ca rezultatele unui sondaj asupra eșantionului să se abată de la valorile reale (necunoscute) ale unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare, eșantionul este conceput astfel încât să fie reprezentativ pentru unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. În vederea întocmirii statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, un eșantion este considerat reprezentativ dacă toate caracteristicile care sunt relevante pentru statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM și inerente unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare sunt reflectate în acel eșantion. În vederea constituirii eșantionului inițial, BCN pot utiliza variabile aproximative și modele adecvate pentru realizarea eșantionării, chiar dacă se poate întâmpla ca datele subiacente, derivate din sursele existente, să nu corespundă exact definițiilor din prezentul regulament.

III. Stratificarea ansamblului unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare

6. Pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului, fiecare BCN care alege metoda de eșantionare în vederea întocmirii statisticilor referitoare la ratele dobânzilor practicate de IFM procedează, înainte de selectarea agenților raportori, la o stratificare adecvată a ansamblului unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. Stratificarea implică subdivizarea unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare N în subunități sau straturi $N_1, N_2, N_3, \dots, N_L$. Aceste subdivizări în subunități sau straturi nu se suprapun și reprezintă împreună unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare

$$N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_L = N$$

7. BCN definesc criteriile de stratificare care permit subdivizarea unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare în straturi omogene. Starturile sunt considerate omogene dacă variația în cadrul straturilor a variabilelor de eșantionare este mai mică decât variația între straturi ⁽¹⁾. Criteriile de stratificare trebuie asociate statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, adică trebuie să existe o relație între criteriile de stratificare și ratele dobânzilor și sumele care trebuie estimate în cadrul eșantionului.
8. Fiecare BCN care alege opțiunea eșantionării identifică cel puțin un criteriu de stratificare pentru a se asigura că eșantionul instituțiilor de credit și al altor instituții este reprezentativ pentru statul membru participant și că eroarea de eșantionare este mică. În mod ideal, BCN stabilește o ierarhie a criteriilor de stratificare. Acestea țin cont de caracteristicile naționale și, prin urmare, sunt specifice fiecărui stat membru participant.
9. Selectarea agenților raportori se face sub forma unei eșantionări într-o singură etapă, după definirea tuturor straturilor. Abia în această etapă sunt aleși agenții raportori din cadrul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. Nu se face o selecție intermediară.

IV. Dimensiunea minimă a eșantionului național

10. Dimensiunea minimă a eșantionului național se stabilește astfel încât eroarea aleatorie maximă ⁽²⁾ pentru ratele dobânzilor la contractele noi, calculată în medie pentru toate categoriile de instrumente, să nu depășească 10 puncte de bază la un nivel de încredere de 90 % ⁽³⁾. Respectarea acestei condiții se dovedește fie direct cu datele corespunzătoare, fie, în absența unor astfel de date, se presupune că dimensiunea eșantionului este suficient de mare pentru a îndeplini cerința minimă, dacă se respectă unul dintre următoarele criterii.
 - (a) Dimensiunea minimă a eșantionului național se determină astfel încât să acopere cel puțin 30 % din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare rezidente; dacă 30 % din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare rezidente depășește 100 de agenți raportori, dimensiunea minimă a eșantionului național poate fi totuși limitată la 100.
 - (b) Dimensiunea minimă a eșantionului național se determină astfel încât agenții raportori din eșantionul național să acopere cel puțin 75 % din portofoliul de depozite exprimate în euro primite de la gospodăriile și societățile nefinanciare rezidente în statele membre participante și cel puțin 75 % din portofoliul de credite exprimate în euro acordate acestora.
11. Se consideră ca fiind date corespunzătoare datele suficient de detaliate și care au legătură cu statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM, în sensul că sondajele care stau la baza acestor date utilizează definiții compatibile cu statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Este posibil ca BCN să nu dispună de astfel de date înainte de efectuarea sondajului pentru statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM și de furnizarea de către agenții raportori a primelor seturi de date.
12. Dimensiunea minimă a eșantionului național se referă atât la eșantionul minim inițial, cât și la eșantionul minim după actualizarea definită la punctul 21. Din cauza fuziunilor și a instituțiilor care ies de pe piață, dimensiunea eșantionului se poate reduce în timp, până la următoarea perioadă de actualizare.
13. BCN pot selecta mai mulți agenți raportori decât se prevede în definiția dimensiunii minime a eșantionului național, în special dacă acest lucru este necesar pentru a crește reprezentativitatea eșantionului național datorită structurii sistemului financiar național.
14. Numărul instituțiilor de credit și al altor instituții care fac parte din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare trebuie să fie compatibil cu dimensiunea minimă a eșantionului. BCN pot permite instituțiilor de credit și altor instituții, care sunt rezidente într-un singur stat membru participant și sunt incluse individual pe lista IFM întocmită și actualizată în conformitate cu principiile de clasificare stabilite în partea 1 punctul 1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 al Băncii Centrale Europene din 22 noiembrie 2001 privind bilanțul consolidat al sectorului instituțiilor financiare monetare (BCE/2001/13) ⁽⁴⁾, să raporteze statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM în mod colectiv, ca grup. Grupul devine un agent raportor fictiv. Acest lucru înseamnă că grupul raportează statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM ca și cum ar fi o singură IFM, adică raportează o singură rată medie a dobânzii pentru fiecare categorie de instrumente pentru întregul grup, în locul unei rate pentru fiecare IFM inclusă pe lista IFM. În același timp, instituțiile de credit și alte instituții din cadrul grupului sunt considerate totuși ca fiind instituții individuale în cadrul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare și în cadrul eșantionului.

⁽¹⁾ Descompunerea variației totale într-o variație în cadrul stratului și o variație între straturi este cunoscută ca teorema lui Huygens.

⁽²⁾ $D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})}$,

D fiind eroarea aleatorie maximă, $z_{\alpha/2}$ fiind factorul calculat din distribuția normală sau din orice distribuție adecvată conform structurii datelor (de exemplu, distribuția t), presupunând un nivel de încredere de $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ fiind variația estimatorului parametrului θ , iar $\text{var}(\hat{\theta})$ fiind variația estimată a estimatorului parametrului θ .

⁽³⁾ BCN pot să traducă direct măsura absolută de 10 puncte de bază la un nivel de încredere de 90 % într-o măsură relativă pe planul coeficientului maxim acceptabil de variație al estimatorului.

⁽⁴⁾ JO L 333, 17.12.2001, p. 1.

V. Repartizarea eșantionului între straturi și selectarea agenților raportori

15. După definirea straturilor naționale în conformitate cu punctele 6 și 7 și a dimensiunii n a eșantionului național în conformitate cu punctul 10, BCN care optează pentru metoda eșantionării stabilesc eșantionul selectând unitățile de observare statistică cu obligații de raportare din fiecare strat. Dimensiunea n a eșantionului național total reprezintă suma dimensiunilor $n_1, n_2, n_3, \dots, n_L$ ale eșantioanelor pentru fiecare strat:

$$n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_L = n.$$

16. Fiecare BCN alege cea mai adecvată repartizare a dimensiunii eșantionului național n între straturi. Astfel, fiecare BCN definește rata de eșantionare n_h/N_h pentru fiecare strat h , adică numărul de agenți raportori n_h selectați din totalul instituțiilor de credit și al altor instituții N_h din fiecare strat. Rata de eșantionare pentru fiecare strat h îndeplinește condiția $0 < n_h/N_h \leq 1$. Prin urmare, rata de eșantionare este mai mare decât zero. Acest lucru înseamnă că se selectează cel puțin un agent raportor din fiecare strat și că, în acest fel, nici un strat nu este integral exclus din unitățile de observare statistică cu obligații de raportare. În plus, rata maximă de eșantionare este 1, ceea ce înseamnă că toate instituțiile de credit și celelalte instituții dintr-un strat devin agenți raportori.
17. Pentru a selecta agenții raportori efectivi din fiecare strat, BCN fie includ toate instituțiile din stratul respectiv, fie procedează la o eșantionare aleatorie, fie selectează cele mai mari instituții din stratul respectiv. În cazul eșantionării aleatorii, alegerea aleatorie a instituțiilor din fiecare strat se face fie cu aceleași probabilități de selecție pentru toate instituțiile, fie cu o probabilitate proporțională cu dimensiunea instituției. BCN pot alege includerea tuturor instituțiilor în cazul anumitor straturi, eșantionarea aleatorie pentru alte categorii și selectarea celor mai mari instituții pentru alte straturi.
18. Informațiile privind dimensiunea fiecărei instituții de credit și a fiecărei alte instituții din cadrul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare sunt disponibile la nivel național din statisticile privind bilanțul IFM colectate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13). BCN folosesc totalul depozitelor și creditelor exprimate în euro ale gospodăriilor și societăților nefinanciare rezidente în statele membre participante, adică partea din bilanț care este relevantă pentru statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM, sau un indicator aproximativ apropiat.
19. Statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM se bazează pe o selecție fără posibilitate de înlocuire, adică fiecare instituție de credit și fiecare altă instituție dintre unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare este selectată o singură dată.
20. În cazul în care o BCN optează pentru un recensământ al tuturor instituțiilor de credit și al celorlalte instituții dintr-un strat, BCN poate face o eșantionare în cadrul stratului în cauză la nivelul sucursalelor. Condiția prealabilă este ca BCN să dispună de o listă completă a sucursalelor, care să acopere toate activitățile instituțiilor de credit și ale celorlalte instituții din cadrul categoriei și de date corespunzătoare pentru evaluarea variației ratelor dobânzii pentru contractele noi încheiate cu gospodăriile și societăți nefinanciare în toate sucursalele. Selectarea sucursalelor se face cu respectarea tuturor cerințelor prevăzute în prezenta anexă. Sucursalele selectate devin agenți raportori fictivi și sunt supuse tuturor cerințelor de raportare prevăzute în anexa II. Această procedură nu aduce atingere răspunderii ca agent raportor a instituției de credit sau a altei instituții căreia îi aparține sucursala.

PARTEA 2

Actualizarea eșantionului de unități de observare statistică cu obligații de raportare

VI. Actualizarea în timp a eșantionului

21. BCN care optează pentru eșantionare se asigură că eșantionul rămâne reprezentativ în timp.
22. Prin urmare, BCN verifică reprezentativitatea eșantionului lor cel puțin o dată pe an. Dacă au loc modificări semnificative cu privire la unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare, acestea sunt reflectate în eșantion după această verificare anuală.
23. La intervale de cel mult doi ani, BCN efectuează o revizuire periodică a eșantionului, ținând cont de instituțiile noi care intră în ansamblul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare, de instituțiile care ies din ansamblul unităților de observare statistică potențiale cu obligații de raportare și a unităților de observare statistică cu obligații de raportare, precum și de toate celelalte modificări în caracteristicile agenților raportori. Totuși, BCN își pot verifica și actualiza eșantionul mai des.
24. În timp, eșantionul se ajustează pentru a ține cont de noile intrări în unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare, astfel încât el să rămână reprezentativ pentru unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. BCN alege, prin urmare, un eșantion n_b din ansamblul instituțiilor noi N_b . Selecția complementară n_b de noi instituții intrate din totalul noilor instituții intrate N_b este denumită eșantionare incrementală în timp.

25. În timp, eşantionul se ajustează pentru a reflecta ieşirea unor instituţii din ansamblul unităţilor de observare statistică potenţiale cu obligaţii de raportare şi a unităţilor de observare statistică cu obligaţii de raportare. Ajustarea nu este necesară dacă numărul instituţiilor care ies din ansamblul unităţilor de observare statistică potenţiale cu obligaţii de raportare N_d este proporţional cu numărul instituţiilor care ies din eşantionul n_d (cazul 1). Dacă instituţiile ies din ansamblul unităţilor de observare statistică potenţiale cu obligaţii de raportare şi aceste instituţii nu fac parte din eşantion, eşantionul devine prea mare în raport cu mărimea ansamblului unităţilor de observare statistică potenţiale cu obligaţii de raportare (cazul 2). Dacă din eşantion ies mai multe instituţii decât din unităţile de observare statistică potenţiale cu obligaţii de raportare, în timp eşantionul devine prea mic şi ar putea să nu mai fie reprezentativ (cazul 3). În cazurile 2 şi 3, ponderea atribuită fiecărei instituţii din eşantion se ajustează prin intermediul unei metode statistice consacrate derivate din teoria eşantionării. Ponderea atribuită fiecărui agent raportor este inversul probabilităţii sale de selecţie şi deci a factorului de expansiune. În cazul 2, în care eşantionul este prea mare în comparaţie cu populaţia, nu se exclude nici un agent raportor din eşantion.
26. În timp, eşantionul se ajustează pentru a reflecta modificările în caracteristicile agenţilor raportori. Aceste modificări pot apărea din cauza unor fuziuni, a unor sciziuni, a unei dezvoltări a instituţiei etc. Unii agenţi raportori pot trece într-un alt strat. La fel ca în cazurile 2 şi 3 pentru instituţiile care ies, eşantionul se ajustează prin intermediul unei metode statistice consacrate derivate din teoria eşantionării. Se alocă noi probabilităţi de selecţie şi, prin urmare, noi ponderi.

PARTEA 3

lte aspecte privind eşantionarea

VII. Coerenţă

27. Pentru a asigura coerenţa între statisticile privind ratele dobânzilor aplicate de IFM sumelor scadente din depozite şi din credite şi celor aferente noilor contracte de depozite şi credite, BCN care optează pentru eşantionare utilizează aceiaşi agenţi raportori pentru culegerea respectivelor seturi de date. De asemenea, BCN pot utiliza eşantionarea pentru o parte din statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM şi un recensământ pentru restul statisticilor. Cu toate acestea, BCN nu utilizează două sau mai multe eşantioane diferite.

VIII. Inovaţie financiară

28. BCN nu trebuie să includă în procedura de eşantionare fiecare produs care există la nivel naţional. Cu toate acestea, ele nu exclud o categorie întreagă de instrumente pe motiv că valorile implicate sunt foarte mici. Astfel, dacă o categorie de instrumente este oferită doar de către o instituţie, instituţia în cauză este reprezentată în eşantion. Dacă o categorie de instrumente nu există într-un stat membru participant în momentul alegerii eşantionului, dar este introdusă ulterior de o instituţie, instituţia în cauză este inclusă în eşantion în momentul următoarei verificări a reprezentativităţii. Dacă se creează un nou produs, instituţiile din eşantion îl includ în următorul raport, întrucât toţi agenţii raportori trebuie să prezinte date cu privire la toate produsele lor.

ANEXA II

SISTEM DE RAPORTARE PENTRU STATISTICILE PRIVIND RATELE DOBÂNZILOR PRACTICATE DE INSTITUȚIILE FINANCIARE MONETARE

PARTEA 1

Tip de rată**I. Rată anuală contractuală***Principiu general*

1. Tipul de rată pe care agenții raportori îl furnizează pentru toate categoriile de instrumente de depozit și de credit aferente contractelor noi și sumelor scadente este rata anuală contractuală. Aceasta se definește ca rata dobânzii care este stabilită individual de comun acord de agentul raportor și gospodăria sau societatea nefinanciară pentru un depozit sau un credit, transformată într-o rată anuală și exprimată în procente pe an. Rata anuală contractuală include toate plățile în contul dobânzilor aferente depozitelor și creditelor, dar nu și alte posibile speze. *Disagio*, definit ca diferența dintre valoarea nominală a creditului și suma primită de client, este considerat ca plată în contul dobânzii la începutul perioadei contractuale (momentul t_0) și, prin urmare, este inclus în rata anuală contractuală.
2. Dacă plățile în contul dobânzilor stabilite de comun acord între agentul raportor și gospodăria sau societatea nefinanciară sunt capitalizate periodic pe parcursul anului, de exemplu lunar sau trimestrial, și nu anual, rata contractuală este exprimată pe bază anuală prin următoarea formulă care permite calcularea ratei anuale contractuale:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n} \right)^n - 1$$

unde:

x reprezintă rata anuală contractuală;

r_{ag} reprezintă rata dobânzii pe an care este stabilită de comun acord între agenții raportori și gospodăria sau societatea nefinanciară pentru un depozit sau un credit atunci când datele capitalizării dobânzii pentru depozit și toate plățile și rambursările în contul creditului se fac la intervale regulate pe parcursul anului și

n reprezintă numărul de perioade de capitalizare a dobânzii pentru depozit și de perioade de plată (rambursare) în contul creditului pe an, adică 1 pentru plăți anuale, 2 pentru plăți semestriale, 4 pentru plăți trimestriale și 12 pentru plăți lunare.

3. Băncile centrale naționale (BCN) pot solicita agenților raportori să furnizeze, pentru toate sau pentru o parte dintre instrumentele de depozit și de credit aferente contractelor noi și sumelor scadente, rata efectivă definită în sens restrâns (REDR) în locul ratei anuale contractuale. REDR se definește ca rata anuală a dobânzii egală cu valoarea actuală a tuturor angajamentelor altele decât spezele (depozite sau credite, plăți sau rambursări, plăți în contul dobânzii), viitoare sau existente, stabilite de comun acord de agenții raportori și gospodăria sau societatea nefinanciară. REDR este echivalentă cu componenta de rată a dobânzii a ratei anuale efective globale (RAEG) definite la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/7/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului. Singura diferență dintre REDR și rata anuală contractuală este metoda subiacentă de exprimare pe bază anuală a plăților în contul dobânzii. REDR utilizează aproximări succesive și, prin urmare, poate fi aplicată oricărui tip de depozit sau de credit, în timp ce rata anuală contractuală utilizează formula algebrică definită la punctul 2 și, prin urmare, poate fi aplicată doar depozitelor și creditelor cu capitalizare periodică a plăților în contul dobânzii. Toate celelalte cerințe sunt identice, ceea ce înseamnă că dispozițiile următoare referitoare la rata anuală contractuală sunt, de asemenea, aplicabile în cazul REDR.

Regimul aplicabil impozitelor, subvențiilor și dispozițiilor de reglementare

4. Plățile în contul dobânzii incluse în rata anuală contractuală reflectă sumele pe care agentul raportor le plătește pentru depozite, respectiv pe care le primește pentru credite. În cazul în care suma plătită de una dintre părți diferă de suma primită de cealaltă parte, rata dobânzii inclusă în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare (IFM) este stabilită din punctul de vedere al agentului raportor.
5. Conform acestui principiu, ratele dobânzilor sunt înregistrate la valoarea brută, înainte de impozitare, deoarece ratele dobânzilor înainte de impozitare reflectă sumele pe care agenții raportori le plătesc pentru depozite și le primesc pentru credite.

⁽¹⁾ JO L 42, 12.2.1987, p. 48.

⁽²⁾ JO L 101, 1.4.1998, p. 17.

6. În plus, subvențiile acordate de terți gospodăriilor sau societăților nefinanciare nu sunt luate în considerare la determinarea plăților în contul dobânzii, întrucât subvențiile nu sunt plătite sau primite de agentul raportor.
7. Ratele preferențiale pe care agenții raportori le acordă angajaților proprii se includ în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM.
8. În cazul în care plățile în contul dobânzii sunt afectate de dispoziții de reglementare, de exemplu prin plafonarea ratei dobânzii sau interzicerea remunerării pentru depozitele overnight, acestea sunt reflectate în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Orice modificare a dispozițiilor de reglementare, de exemplu în ceea ce privește nivelul ratelor administrate ale dobânzii sau plafonul pentru rata dobânzii, este reflectată în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM ca o modificare a ratei dobânzii.

II. Rată anuală efectivă globală

9. Pe lângă ratele anuale contractuale, agenții raportori prezintă, pentru contractele noi de credite de consum și pentru creditele imobiliare acordate gospodăriilor, rata anuală efectivă globală (RAEG), conform definiției de la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Directiva 87/102/CEE, adică:
 - o RAEG pentru creditele noi de consum (vezi indicatorul 30 din apendicele 2) și
 - o RAEG pentru creditele imobiliare noi acordate gospodăriilor (vezi indicatorul 31 din apendicele 2) ⁽¹⁾.
10. RAEG include „costurile totale ale creditului pentru consumator”, conform definiției de la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Directiva 87/102/CEE. Aceste costuri totale includ o componentă a ratei dobânzii și o componentă a altor speze (conexe), precum costul aferent anchetei, costul de administrare, de pregătire a documentelor, garanții, asigurarea creditului etc.
11. Alcătuirea componentei celorlalte speze poate varia de la o țară la alta, deoarece definițiile din Directiva 87/102/CEE se aplică diferit și datorită faptului că sistemele financiare naționale și procedura de garantare a creditelor diferă.

III. Convenție

12. Agenții raportori aplică un an standard de 365 de zile pentru calcularea ratei anuale contractuale, cu alte cuvinte se ignoră efectul zilei în plus din anii bisecți.

PARTEA 2

Definirea activităților

13. Agenții raportori furnizează statistici privind ratele dobânzilor practicate de IFM aferente sumelor scadente și contractelor noi.

IV. Ratele dobânzilor aferente sumelor scadente

14. Sumele scadente sunt definite ca portofoliul depozitelor constituite de gospodării și societăți nefinanciare la agentul raportor și portofoliul de credite acordate de agentul raportor gospodăriilor și societăților nefinanciare.
15. Rata dobânzii aferente sumelor scadente reflectă nivelul ratei medii ponderate a dobânzii aferente portofoliului de depozite și de credite din categoria relevantă de instrumente în momentul de referință definit la punctul 26. Acest nivel acoperă toate contractele în curs de desfășurare încheiate în toate perioadele anterioare datei de raportare.
16. Creditele neperformante și creditele pentru reeșalonarea datoriilor acordate la rate sub nivelul celor aplicate pe piață nu se includ în ratele medii ponderate ale dobânzilor aferente sumelor scadente. Creditele neperformante și creditele pentru reeșalonarea datoriilor se definesc în conformitate cu practica națională, care poate diferi de la un stat membru participant la altul.

V. Contracte noi pentru depozite overnight, depozite rambursabile cu preaviz și descoperiri de cont

17. În cazul depozitelor overnight, al depozitelor rambursabile cu preaviz și al descoperirilor de cont definite la punctele 42-44, noțiunea de contract nou se extinde asupra întregului stoc de depozite. Prin urmare, soldul debitor sau creditor, adică suma scadentă, în momentul de referință definit la punctul 29, este utilizat ca indicator pentru contractele noi de depozite overnight, de depozite rambursabile cu preaviz și de descoperiri de cont.

⁽¹⁾ BCN pot acorda o derogare pentru creditele de consum și creditele imobiliare destinate gospodăriilor acordate de instituțiile fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

18. Ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont reflectă nivelul mediu ponderat al ratei dobânzii aplicate tuturor acestor conturi în momentul de referință definit la punctul 29. Acestea includ toate contractele în curs de desfășurare încheiate în perioadele anterioare datei de raportare.
19. Pentru a calcula ratele dobânzilor practicate de IFM pentru conturile care, în funcție de sold, pot fi depozite sau credite, agenții raportori fac o distincție între perioadele cu sold creditor și perioadele cu sold debitor. Agenții raportori prezintă ratele medii ponderate ale dobânzii pentru soldurile creditoare ca depozite overnight și ratele medii ponderate ale dobânzii pentru soldurile debitoare sub formă de descoperiri de cont. Agenții raportori nu prezintă rate medii ponderate ale dobânzii combinând ratele (reduse) pentru depozitele overnight și ratele (ridicate) pentru descoperirile de cont.

VI. Contracte noi având ca obiect alte categorii de instrumente decât depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont

20. Punctele 21-25 se referă la toate categoriile de instrumente altele decât depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică depozitele la termen, contractele de report (repo) și toate creditele, altele decât descoperirile de cont, definite la punctele 42 și 45-48.
21. Contractele noi se definesc ca orice nou acord încheiat între o gospodărie sau o societate nefinanciară și agentul raportor. Contractele noi sunt:
 - toate contractele financiare, termenele și condițiile care specifică pentru prima dată rata dobânzii pentru depozit sau pentru credit și
 - toate renegocierile depozitelor și creditelor existente.

Prelungirile contractelor existente de depozit și de credit, care se efectuează automat, adică fără implicarea activă a gospodăriei sau a societății nefinanciare și care nu implică o renegociere a condițiilor contractuale, inclusiv a ratei dobânzii, nu sunt considerate contracte noi.
22. Rata pentru contractele noi reflectă nivelul mediu ponderat al ratei dobânzii aplicat depozitelor și creditelor din categoria relevantă de instrumente pentru acordurile noi încheiate între gospodării sau societățile nefinanciare și agentul raportor în perioada de referință definită la punctul 32.
23. Modificările ratelor variabile ale dobânzii în sensul ajustărilor automate ale ratei dobânzii efectuate de agentul raportor nu sunt acorduri noi și, prin urmare, nu sunt considerate contracte noi. Pentru contractele existente, aceste modificări ale ratelor variabile nu sunt incluse, prin urmare, în ratele pentru contractele noi, ci doar în ratele pentru sumele scadente.
24. O înlocuire a ratelor fixe ale dobânzii cu rate variabile sau invers (în momentul t_1) pe durata contractului, care a fost convenită la începutul contractului (în momentul t_0), nu reprezintă un contract nou, ci face parte din condițiile creditului, stabilite în momentul t_0 . Prin urmare, această modificare nu este considerată un contract nou.
25. O gospodărie sau o societate nefinanciară ridică, de obicei, întreaga sumă corespunzătoare unui credit, altul decât o descoperire de cont, la începutul contractului. Totuși, aceasta ar putea ridica un credit și în tranșe în momentele t_1 , t_2 , t_3 etc., în loc să ridice întreaga sumă corespunzătoare creditului la începutul contractului (momentul t_0). Faptul că împrumutul, altul decât o descoperire de cont, este ridicat în tranșe este irelevant pentru statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Acordul încheiat între gospodăria sau societatea nefinanciară și agentul raportor în momentul t_0 , care cuprinde rata dobânzii și valoarea integrală a creditului, este inclus în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM.

PARTEA 3

Moment de referință

VII. Moment de referință pentru ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente

26. BCN stabilesc dacă, la nivel național, ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente, adică indicatorii 1-14 descriși în apendicele 1, sunt prezentate ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de perioadă sau ca rate implicite referitoare la mediile perioadei. Perioada acoperită este de o lună.
27. Ratele dobânzilor pentru sumele scadente prezentate ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună se calculează ca medii ponderate ale ratelor dobânzilor aferente portofoliului de depozite și de credite într-un anumit moment în ultima zi a lunii. În acel moment, agentul raportor colectează ratele dobânzilor și valorile corespunzătoare tuturor depozitelor și creditelor scadente ale gospodăriilor și societăților nefinanciare și calculează o rată medie ponderată a dobânzii pentru fiecare categorie de instrumente. Spre deosebire de mediile lunare, ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente calculate ca observații la sfârșit de lună includ doar contractele care sunt încă în curs de desfășurare în momentul culegerii datelor.

28. Ratele dobânzilor pentru sumele scadente prezentate ca rate implicite referitoare la media lunară se calculează sub formă de raporturi, numărătorul fiind fluxul de dobândă acumulat pe parcursul lunii de referință, adică dobânda acumulată de plătit pentru depozite și de încasat pentru credite, iar numitorul fiind portofoliul mediu lunar. La sfârșitul perioadei de referință, agentul raportor prezintă, pentru fiecare categorie de instrumente, dobânda acumulată de plătit sau de încasat în cursul lunii și portofoliul mediu de depozite și de credite pentru aceeași lună. Spre deosebire de observațiile de sfârșit de lună, ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente calculate ca medii lunare includ, de asemenea, contracte care erau în curs de desfășurare la un moment dat pe parcursul lunii, dar care nu mai sunt în vigoare la sfârșitul lunii. Portofoliul mediu de depozite și de credite în luna de referință se calculează, în mod ideal, ca medie a portofoliilor zilnice din cursul lunii. Ca standard minim, pentru categoriile de instrumente variabile, adică cel puțin pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, portofoliul mediu lunar se calculează pe baza soldurilor zilnice. Pentru toate celelalte categorii de instrumente, portofoliul mediu lunar se calculează pornind de la soldurile săptămânale sau de la solduri pe perioade mai scurte. Pentru o perioadă de tranziție de maximum doi ani, pentru creditele acordate pe o perioadă de peste cinci ani, se acceptă observațiile de sfârșit de lună.

VIII. Moment de referință pentru contractele noi de depozite overnight, depozite rambursabile cu preaviz și descoperiri de cont

29. BCN stabilesc dacă la nivel național ratele dobânzilor practicate de IFM pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23 descriși în apendicele 2, se determină ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună sau ca rate implicite referitoare la mediile perioadei. Perioada în cauză este de o lună.
30. La fel ca în cazul ratelor aferente sumelor scadente menționate în apendicele 1, ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont se calculează în unul dintre următoarele moduri:
- se determină un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, adică medii ponderate ale ratelor dobânzii aplicate portofoliului de astfel de depozite și credite la un anumit moment în ultima zi a lunii. În acel moment, agentul raportor colectează ratele dobânzilor și valorile corespunzătoare pentru toate depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont ale gospodăriilor și societăților nefinanciare și calculează o rată medie ponderată a dobânzii pentru fiecare categorie de instrumente. Spre deosebire de mediile lunare, ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente prezentate ca observații la sfârșit de lună includ doar contractele în curs de desfășurare în momentul culegerii datelor; sau
 - se determină ratele implicite referitoare la media lunară, adică raporturi în care numărătorul este fluxul de dobândă acumulat pe parcursul lunii, și anume dobânda acumulată de plătit pentru depozite și de încasat pentru credite, iar numitorul este media portofoliilor zilnice. La sfârșitul lunii, agentul raportor prezintă, pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, dobânda acumulată de plătit sau de încasat în cursul lunii și portofoliul mediu de depozite și de credite pentru aceeași lună. Pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, portofoliul mediu lunar se calculează pornind de la portofoliile zilnice. Spre deosebire de observațiile de sfârșit de lună, ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente calculate ca medii lunare includ, de asemenea, contracte care erau în curs de desfășurare la un moment dat pe parcursul lunii, dar care nu mai sunt în vigoare la sfârșitul lunii.
31. Punctul 19 prevede că, pentru a calcula ratele dobânzilor practicate de IFM pentru conturile care, în funcție de sold, pot fi de depozit sau de credit, agenții raportori fac o distincție între perioadele cu sold creditor și cele cu sold debitor. Dacă ratele dobânzilor practicate de IFM se determină ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, se evaluează doar soldul într-un anumit moment din ultima zi a lunii pentru a determina dacă, în luna respectivă, contul este un depozit overnight sau un cont pe descoperit. Dacă ratele dobânzilor practicate de IFM se calculează ca rate implicite referitoare la media lunară, se evaluează în fiecare zi dacă acel cont este de depozit sau de credit. Apoi se calculează media soldurilor creditoare zilnice și a soldurilor debitoare zilnice pentru a obține portofoliile medii lunare pentru numitorul ratelor implicite. În plus, la fluxurile de la numărător se face distincția între dobânda acumulată de plătit pentru depozite și de încasat pentru credite. Agenții raportori nu prezintă rate medii ponderate ale dobânzii care combină ratele (redușe) pentru depozitele overnight și ratele (ridicate) pentru descoperirile de cont.

IX. Moment de referință pentru contracte noi (altele decât depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont)

32. Ratele dobânzilor practicate de IFM pentru alte contracte noi decât depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică toți indicatorii descriși în apendicele 2, cu excepția indicatorilor 1, 5, 6, 7, 12 și 23, se calculează ca medii ale perioadei. Perioada acoperită este de o lună (completă).
33. Pentru fiecare categorie de instrumente, agenții raportori calculează rata pentru contractele noi ca o medie ponderată a tuturor ratelor dobânzilor aferente operațiunilor în baza contractelor noi din categoria de instrumente pe parcursul lunii de referință. Aceste rate ale dobânzilor referitoare la media lunară sunt transmise BCN a statului membru participant în care agentul raportor este rezident, împreună cu informațiile privind ponderea aplicată valorii contractelor noi încheiate în luna de raportare pentru fiecare categorie de instrumente. Agenții raportori țin cont de operațiunile în baza contractelor noi realizate pe tot parcursul lunii.

PARTEA 4

Categoriile de instrumente**X. Dispoziții generale**

34. Agenții raportori furnizează statistici privind ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente pentru categoriile de instrumente menționate în apendicele 1 și statistici privind ratele dobânzilor practicate de IFM la contractele noi pentru categoriile de instrumente menționate în apendicele 2. Conform definiției de la punctul 17, ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont sunt considerate rate ale dobânzilor pentru contractele noi și sunt incluse, prin urmare, în apendicele 2 referitor la contractele noi. Totuși, deoarece metoda de calcul și momentul de referință pentru ratele la depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont sunt aceleași ca și pentru ceilalți indicatori privind sumele scadente, indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23 din apendicele 2 se repetă în apendicele 1.
35. În unele state membre participante, este posibil ca instituțiile de credit și alte instituții rezidente să nu ofere unele dintre categoriile de instrumente propuse în apendicele 1 și apendicele 2 gospodăriilor și societăților nefinanciare rezidente în statele membre participante. În acest caz, categoria de instrumente care nu este aplicabilă la nivel național este ignorată în statul membru participant în cauză. O categorie de instrumente nu este aplicabilă la nivel național dacă instituțiile de credit și alte instituții rezidente nu oferă deloc produse aparținând acestei categorii gospodăriilor și societăților nefinanciare rezidente în statele membre participante. Totuși, dacă există orice activitate în această categorie, indiferent de amploarea acesteia, se furnizează date.
36. Pentru fiecare categorie de instrumente definită în apendicele 1 și 2 și utilizată în activitățile bancare ale instituțiilor de credit și ale celorlalte instituții rezidente în relația cu gospodăriile și societățile nefinanciare rezidente în statele membre participante, statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM se întocmesc pe baza tuturor ratelor dobânzilor aplicate tuturor produselor aparținând categoriei de instrumente în cauză. Acest lucru înseamnă că BCN nu pot defini un set de produse naționale în cadrul fiecărei categorii de instrumente pentru care să se culeagă informații statistice privind ratele dobânzilor practicate de IFM; în schimb, sunt incluse ratele aplicate tuturor produselor oferite de fiecare dintre agenții raportori. Conform definiției de la ultimul punct din anexa I, BCN nu trebuie să includă în eșantion toate produsele care există la nivel național. Cu toate acestea, BCN nu exclude integral o categorie de instrumente pe motiv că sumele implicate sunt foarte mici. Prin urmare, dacă o categorie de instrumente este oferită doar de o singură instituție, atunci instituția respectivă este reprezentată în eșantion. Dacă o categorie de instrumente nu există într-un stat membru participant în momentul alegerii inițiale a eșantionului, dar, ulterior, o instituție introduce un produs nou din categoria în cauză, instituția respectivă este inclusă în eșantion la următoarea verificare a reprezentativității. Dacă se creează un produs nou în cadrul unei categorii de instrumente existente la nivel național, instituțiile din eșantion îl includ în următoarea raportare, întrucât toți agenții raportori trebuie să prezinte rapoarte privind totalitatea produselor oferite.
37. Excepția de la principiul includerii tuturor ratelor dobânzii aplicate tuturor produselor se referă la ratele dobânzilor pentru creditele neperformante și pentru creditele de reeșalonare a datoriei. Conform definiției de la punctul 16, creditele neperformante și creditele de reeșalonare a datoriei acordate la rate sub cele practicate pe piață nu sunt incluse în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM.

XI. Defalcare în funcție de moneda națională

38. Statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM se referă la ratele dobânzilor aplicate de unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. Datele privind depozitele și creditele în alte monede decât euro nu sunt necesare la nivelul tuturor statelor membre participante. Acest lucru este reflectat în apendicele 1 și 2, în care toți indicatorii se referă la depozitele și creditele exprimate în euro.

XII. Defalcare pe sectoare

39. Cu excepția contractelor de report (repo), toate depozitele și creditele necesare pentru statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM sunt defalcate pe sectoare. Prin urmare, apendicele 1, pentru sumele scadente, și apendicele 2, pentru contractele noi, fac o distincție între indicatorii pentru gospodării (inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor) ⁽¹⁾ și indicatorii pentru societățile nefinanciare ⁽²⁾.
40. Indicatorul 5 din apendicele 1 și indicatorul 11 din apendicele 2 se referă la contractele de report (repo). Deși remunerarea acordurilor de răscumpărare nu este independentă de sectorul deținător în toate statele membre participante, nu este necesară o defalcare pe sectoare, adică pe gospodării și societăți nefinanciare, pentru contractele de report (repo) la nivelul tuturor statelor membre participante. Mai mult, nu este necesară o defalcare în funcție de scadențe la nivelul tuturor statelor membre participante, întrucât se presupune că repo-urile sunt încheiate, în cea mai mare parte, pe termen foarte scurt. Ratele dobânzilor practicate de IFM pentru contractele de report (repo) nu sunt alocate unui singur sector, ci se referă, fără nici o diferențiere, la ambele sectoare.

⁽¹⁾ S. 14 și S. 15 combinate, conform definiției din Sistemul European de Conturi (SEC) 1995, prezentat în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 2223/96 al Consiliului din 25 iunie 1996 privind sistemul european al conturilor naționale și regionale în Comunitate (JO L 310, 30.11.1996, p. 1).

⁽²⁾ S. 11 conform definiției din SEC 1995.

41. Indicatorii 5 și 6 din apendicele 2 se referă la depozitele rambursabile cu preaviz deținute de gospodării. Totuși, la nivelul tuturor statelor membre participante, rata dobânzii și ponderea depozitelor rambursabile cu preaviz se referă la depozitele rambursabile cu preaviz deținute atât de gospodării, cât și de societățile nefinanciare, ceea ce înseamnă că aceste două sectoare sunt reunite, dar sunt alocate gospodăriilor. La nivelul tuturor statelor membre participante, nu este necesară nici o defalcare pe sectoare.

XIII. Defalcare pe tipuri de instrumente

42. Dacă nu se prevede altfel la punctele următoare, defalcarea pe instrumente a ratelor dobânzilor practicate de IFM și definițiile tipurilor de instrumente corespund categoriilor de active și de pasive prevăzute în partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 al Băncii Centrale Europene din 22 noiembrie 2001 privind bilanțul consolidat al sectorului instituțiilor financiare monetare (BCE/2001/13) ⁽¹⁾.
43. Ratele dobânzilor practicate de IFM pentru depozitele overnight, adică indicatorii 1 și 7 din apendicele 2, se referă la toate depozitele overnight, indiferent dacă acestea sunt sau nu purtătoare de dobândă. Depozitele overnight fără dobândă sunt incluse, prin urmare, în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM.
44. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, descoperirile de cont, adică indicatorii 12 și 23 din apendicele 2, sunt definite ca solduri debitoare în conturile curente. Rata dobânzii pentru descoperirile de cont se referă la rata aplicată atunci când un depozit overnight devine negativ, adică depozitul overnight și descoperirea de cont sunt asociate aceluiași cont. Spre deosebire de creditele acordate întreprinderilor pentru un termen de până la un an, de creditele de consum și de alte credite acordate gospodăriilor pentru un termen de până la un an, descoperirile de cont nu au o scadență definită și, în general, sunt autorizate și utilizate fără o înștiințare prealabilă a băncii. În general, instituțiile de credit sau alte instituții stabilesc o limită maximă în ceea ce privește cuantumul și termenul maxim pentru descoperirea de cont pe care îl poate acumula o gospodărie sau o societate nefinanciară. Statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM includ toate descoperirile de cont, indiferent dacă acestea se încadrează în limita convenită între agentul raportor și gospodăria sau societatea nefinanciară or depășesc această limită. Penalitățile pentru descoperirile de cont aplicate ca o componentă a altor speze, de exemplu sub forma unor comisioane speciale, nu se includ în rata anuală contractuală definită la punctul 1, deoarece acest tip de rată include doar componenta ratei dobânzii pentru credite.
45. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, celelalte credite noi acordate societăților nefinanciare, adică indicatorii 24-29 din apendicele 2, includ toate creditele acordate întreprinderilor, altele decât descoperirile de cont, indiferent de cuantumul lor. Creditele acordate societăților nefinanciare din apendicele 1 care se referă la sumele scadente respectă definiția din partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) și includ descoperirile de cont.
46. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, creditele noi acordate gospodăriilor pentru consum, adică indicatorii 13, 14, 15 și 30 din apendicele 2, sunt definite ca fiind alte credite decât descoperirile de cont, acordate pentru uz personal pentru consumul de bunuri și servicii. Creditul de consum din apendicele 1 care se referă la sumele scadente respectă definiția din partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) și include descoperirile de cont.
47. Creditele imobiliare acordate gospodăriilor, adică indicatorii 6-8 din apendicele 1 și indicatorii 16-19 și 31 din apendicele 2, pot fi garantate sau negarantate. În cazul creditelor garantate, garanția poate fi proprietatea achiziționată sau alte active. Statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM includ, în mod nediferențiat, creditele imobiliare garantate și negarantate acordate gospodăriilor. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, creditele imobiliare noi acordate gospodăriilor, adică indicatorii 16-19 și 31 din apendicele 2, sunt definite ca fiind alte credite decât descoperirile de cont, destinate investițiilor în locuințe, inclusiv construcții și îmbunătățiri aduse locuinței. Creditele imobiliare acordate gospodăriilor din apendicele 1 care se referă la sumele scadente respectă definiția din partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) și includ descoperirile de cont.
48. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, creditele noi acordate gospodăriilor în alte scopuri, adică indicatorii 20-22 din apendicele 2, sunt definite ca fiind alte credite decât descoperirile de cont, acordate, de exemplu, pentru activități comerciale, consolidarea datoriilor, educație etc. Celelalte credite acordate gospodăriilor din apendicele 1 care se referă la sumele scadente respectă definiția din partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) și includ descoperirile de cont.
49. În ceea ce privește ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente, creditele de consum, creditele imobiliare acordate gospodăriilor și celelalte credite acordate gospodăriilor acoperă împreună toate creditele acordate gospodăriilor de instituțiile de credit și alte instituții rezidente.
50. În ceea ce privește ratele dobânzilor practicate de IFM pentru contractele noi, descoperirile de cont, creditele de consum, imobiliare și pentru alte scopuri acordate gospodăriilor acoperă împreună toate creditele acordate gospodăriilor de instituțiile de credit și alte instituții rezidente.

⁽¹⁾ JO L 333, 17.12.2001, p. 1.

XIV. Defalcare pe categorii valorice

51. Pentru alte credite acordate societăților nefinanciare, adică indicatorii 24-29 din apendicele 2, se disting două categorii valorice: „până la 1 milion de euro, inclusiv” și „peste 1 milion de euro”. Această valoare se referă la o singură tranzacție de creditare considerată un contract nou, și nu la toate contractele încheiate între societatea nefinanciară și agentul raportor.

XV. Defalcare în funcție de scadența inițială, perioada de preaviz sau perioada inițială de stabilire a ratei

52. În funcție de tipul de instrument și dacă rata dobânzii aplicate de IFM se referă la sumele scadente sau la contractele noi, statisticile sunt defalcate în funcție de scadența inițială, perioada de preaviz sau perioada inițială de stabilire a ratei. Aceste defalcări se referă la segmente temporale sau intervale, de exemplu o rată a dobânzii la un depozit cu o scadență contractuală de până la doi ani se raportează la o rată medie aplicabilă tuturor depozitelor cu o scadență contractuală inițială între două zile și maximum doi ani.
53. Defalcarea în funcție de scadența inițială și perioada de preaviz respectă definițiile prevăzute în partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13). Defalcarea în funcție de scadența inițială se aplică tuturor categoriilor de depozite, altele decât contractele de report (repo), referitoare la sumele scadente și tuturor categoriilor de credite referitoare la sumele scadente, în conformitate cu apendicele 1. O defalcare în funcție de scadența inițială se aplică, de asemenea, contractelor noi de depozite la termen, iar o defalcare în funcție de perioada de preaviz se aplică tuturor contractelor noi de depozite rambursabile cu preaviz, în conformitate cu apendicele 2.
54. Ratele dobânzilor pentru contractele noi de creditare din apendicele 2 sunt defalcate în funcție de perioada inițială de stabilire a dobânzii, prevăzută în contract. Pentru întocmirea statisticilor privind ratele dobânzilor practicate de IFM, perioada inițială de stabilire este definită ca perioada predeterminată la începutul contractului în cursul căreia valoarea ratei dobânzii nu se poate modifica. Perioada inițială de stabilire poate fi mai mică sau egală cu scadența inițială a creditului. Valoarea ratei dobânzii este considerată fixă doar dacă aceasta este stabilită la un nivel exact, de exemplu 10 %, sau ca diferență față de o rată de referință la un anumit moment, de exemplu rata Euribor pe șase luni plus 2 puncte procentuale într-o anumită zi la un anumit moment. Dacă la începutul contractului și pentru o perioadă determinată, gospodăria sau societatea nefinanciară și agentul raportor convin asupra unei metode de calcul a ratei de creditare, de exemplu rata Euribor pe șase luni plus 2 puncte procentuale pentru o perioadă de trei ani, aceasta nu este considerată ca fixare inițială a ratei, întrucât valoarea ratei dobânzii se poate modifica pe parcursul celor trei ani. Statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM pentru contractele noi de creditare reflectă doar rata dobânzii care este stabilită pentru perioada inițială de stabilire la începutul unui contract sau după renegocierea creditului. În cazul în care, după această perioadă inițială de stabilire, rata dobânzii se transformă automat într-o rată variabilă, acest lucru nu se reflectă în ratele dobânzilor practicate de IFM pentru contractele noi, ci doar în cele pentru sumele scadente.
55. Pentru creditele de consum și de altă natură acordate gospodăriilor și pentru alte credite acordate societăților nefinanciare în valoare de până la 1 milion de euro și peste 1 milion de euro, se disting următoarele trei perioade de stabilire inițială a ratei:
- o rată variabilă și o perioadă de stabilire inițială a ratei de până la (inclusiv) un an;
 - o perioadă de stabilire inițială a ratei mai mare de un an și mai mică sau egală cu cinci ani;
 - o perioadă de stabilire inițială a ratei mai mare de cinci ani.
56. Pentru creditele imobiliare acordate gospodăriilor, se disting următoarele patru perioade de stabilire inițială a ratei:
- o rată variabilă și o perioadă de stabilire inițială a ratei de până la (inclusiv) un an;
 - o perioadă de stabilire inițială a ratei mai mare de un an și mai mică sau egală cu cinci ani;
 - o perioadă de stabilire inițială a ratei mai mare de cinci ani și mai mică sau egală cu 10 ani;
 - o perioadă de stabilire inițială a ratei mai mare de 10 ani.
57. Creditele fără o perioadă de stabilire inițială a ratei sunt incluse ca „rată variabilă” în categoria corespunzătoare perioadei de stabilire inițială de maximum un an.

PARTEA 5**Obligații de raportare**

58. Pentru a calcula agregatele privind toate statele membre participante, pentru fiecare categorie de instrumente propusă în apendicele 1 și 2, se aplică trei niveluri de agregare.

XVI. Informații statistice la nivelul agenților raportori

59. Primul nivel de agregare se efectuează de către agenții raportori, conform prevederilor de la punctele 60-65. Cu toate acestea, BCN pot solicita, de asemenea, agenților raportori să furnizeze date referitoare la depozitele și creditele individuale. Datele sunt raportate BCN a statului membru participant în care agentul raportor este rezident.

60. Dacă ratele dobânzilor pentru sumele scadente, adică indicatorii 1-14 din apendicele 1, sunt prezentate ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, agenții raportori furnizează, pentru fiecare categorie de instrumente, rata medie ponderată a dobânzii pentru ultima zi a lunii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.
61. Dacă ratele dobânzilor pentru sumele scadente, adică indicatorii 1-14 din apendicele 1, sunt elaborate ca rate implicite referitoare la media lunară, agenții raportori furnizează, pentru fiecare categorie de instrumente, dobânda acumulată de plătit sau de încasat în cursul lunii și portofoliul mediu de depozite și credite din aceeași lună, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.
62. Dacă ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23 din apendicele 2, sunt prezentate ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, agenții raportori furnizează, pentru fiecare categorie de instrumente, o rată medie ponderată a dobânzii pentru ultima zi a lunii, aplicând astfel definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament. În plus, agenții raportori furnizează, pentru descoperirile de cont, adică indicatorii 12 și 23 din apendicele 2, suma scadentă la sfârșitul lunii.
63. Dacă ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23 din apendicele 2, sunt elaborate ca rate implicite referitoare la media lunară, agenții raportori furnizează, pentru fiecare categorie de instrumente, dobânda acumulată de plătit sau de încasat în cursul lunii și portofoliul mediu de depozite și credite din aceeași lună, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament. În plus, agenții raportori furnizează, pentru descoperirile de cont, adică indicatorii 12 și 23 din apendicele 2, suma scadentă la sfârșitul lunii.
64. Pentru fiecare categorie de instrumente corespunzătoare contractelor noi, adică indicatorii 2-4, 8-11, 13-22 și 24-31 din apendicele 2, agenții raportori furnizează o rată medie ponderată a dobânzii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament. În plus, agenții raportori furnizează, pentru fiecare dintre indicatorii 2-4, 8-11, 13-22 și 24-29 din apendicele 2, valoarea contractelor noi încheiate în cursul lunii pentru fiecare categorie de instrumente.
65. Instituțiile de credit și alte instituții, care sunt autorizate de BCN să raporteze statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM împreună, ca grup, sunt considerate un singur agent raportor fictiv și furnizează datele prevăzute la punctele 60-62 pentru grup, în ansamblul său. În plus, agentul raportor fictiv furnizează anual, pentru fiecare categorie de instrumente, numărul de instituții raportoare din cadrul grupului și variația ratelor dobânzilor între aceste instituții. Numărul de instituții raportoare din cadrul grupului și variația se referă la luna octombrie și sunt transmise împreună cu datele pentru luna octombrie.

XVII. Rate naționale medii ponderate ale dobânzii

66. Al doilea nivel de agregare este efectuat de BCN. Aceste bănci includ în agregare ratele dobânzilor și valorile corespunzătoare ale contractelor pentru toți agenții lor raportori naționali, pentru a obține o rată națională medie ponderată a dobânzii pentru fiecare categorie de instrumente. Datele sunt raportate Băncii Centrale Europene (BCE).
67. Pentru fiecare categorie de instrumente de sume scadente, adică indicatorii 1-14 din apendicele 1, BCN furnizează o rată națională medie ponderată a dobânzii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.
68. Pentru fiecare categorie de instrumente corespunzătoare contractelor noi, adică indicatorii 1-31 din apendicele 2, BCN furnizează o rată națională medie ponderată a dobânzii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament. În plus, BCN furnizează, pentru fiecare dintre indicatorii 2-4 și 8-29 din apendicele 2, valoarea contractelor noi încheiate la nivel național pentru fiecare categorii de instrumente pe parcursul lunii de referință. Aceste valori ale contractelor noi se raportează la ansamblul unităților de observare statistică \hat{Y} , adică la unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare. Prin urmare, dacă pentru selectarea agenților raportori se alege metoda eșantionării, la nivel național se utilizează factori de expansiune pentru a se determina ansamblul unităților de observare statistică ⁽¹⁾. Factorii de expansiune reprezintă inversul probabilităților de selecție, π_i , adică $1/\pi_i$. Ansamblul unităților de observare statistică \hat{Y} corespunzător valorii contractelor noi este estimat apoi prin intermediul următoarei formule generice ⁽²⁾:

$$\hat{Y} = \sum_{i \in S} \frac{y_i}{\pi_i}$$

unde:

y_i este valoarea contractelor noi ale instituției i și

π_i este probabilitatea de selecție a instituției i .

⁽¹⁾ Nu sunt necesari factori de expansiune pentru ratele medii ponderate ale dobânzii dacă se presupune că estimarea determinată pe eșantion reprezintă estimarea pentru toate unitățile de observare statistică cu obligații de raportare.

⁽²⁾ Cunoscută ca estimatorul Horvitz-Thompson.

69. BCN furnizează BCE ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente și contractele noi cu o precizie de patru zecimale. Acest fapt nu aduce atingere deciziei adoptate de BCN privind nivelul de precizie la care acestea doresc să culegă datele. Rezultatele publicate cuprind cel mult două zecimale.
70. BCN documentează orice măsuri de reglementare referitoare la statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM în notele metodologice care sunt furnizate împreună cu datele naționale.
71. BCN care aleg metoda eșantionării pentru selectarea agenților raportori furnizează o estimare a erorii de eșantionare pentru eșantionul inițial. După fiecare actualizare a eșantionului se furnizează o nouă estimare.

XVIII. Rezultate agregate pentru statele membre participante

72. Nivelul final de agregare a categoriilor de instrumente pentru fiecare stat membru participant la nivelul tuturor statelor membre participante va fi efectuat de BCE.

PARTEA 6

Regimul aplicabil produselor specifice

73. Regimul aplicabil produsului definit în continuare la punctele 74-82 este utilizat ca referință pentru produsele cu caracteristici similare.
74. Un depozit sau un credit cu rată progresivă (regresivă) este un depozit sau un credit la termen căruia i se aplică o rată a dobânzii care crește (scade) de la an la an cu un număr prestabilit de puncte procentuale. Depozitele și creditele cu rată progresivă (regresivă) sunt instrumente cu rate fixe ale dobânzilor pe întreaga perioadă până la scadență. Rata dobânzii pentru întreaga perioadă până la scadența depozitului sau a creditului și celelalte condiții sunt stabilite în avans, în momentul t_0 , când se semnează contractul. Un exemplu de depozit cu rată progresivă este un depozit pe termen de patru ani, remunerat cu o dobândă de 5 % în primul an, 7 % în al doilea, 9 % în al treilea și 13 % în al patrulea an. Rata anuală contractuală pentru contractele noi, care este inclusă, în momentul t_0 , în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM, este media geometrică a factorilor „1 + rata dobânzii”. În conformitate cu punctul 3, BCN pot solicita agenților raportori să aplice REDR pentru acest tip de produs. Rata anuală contractuală pentru sumele scadente care este inclusă din momentul t_0 până în momentul t_3 este rata aplicată de agentul raportor în momentul calculării ratei dobânzii practicate de IFM, adică, în exemplul depozitului pe termen de patru ani, 5 % în momentul t_0 , 7 % în momentul t_1 , 9 % în momentul t_2 și 13 % în momentul t_3 .
75. Operațiunile cu carduri de credit pot fi corelate cu depozitele overnight. La semnarea contractului pentru cardul de credit cu instituția de credit sau o altă instituție, gospodăria sau societatea nefinanciară are posibilitatea de a plăti periodic, parțial sau integral, sumele utilizate în cadrul operațiunilor cu carduri de credit prin debitarea automată într-un depozit overnight (există, de asemenea, posibilitatea de a utiliza bancomate sau cecuri). În cazul în care contul pe care gospodăria sau societatea nefinanciară îl utilizează în acest scop este alimentat suficient, nu se percepe dobândă. Dacă acesta nu este alimentat suficient și dacă instituția de credit sau o altă instituție autorizează retragerea, atunci depozitul overnight se transformă într-o descoperire de cont. Dobânda percepută de un operator raportor pentru această descoperire de cont este inclusă în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM.
76. Liniile de credit sunt corelate, în general, cu o descoperire de cont. De asemenea, acestea pot fi acordate în temeiul unui „contract-cadru”, care permite clientului să retragă fonduri din mai multe tipuri de conturi de credit, în limita unei sume maxime aplicabile tuturor conturilor de credit în ansamblu. În momentul încheierii unui astfel de contract-cadru, forma creditului și/sau momentul retragerii și/sau dobânda nu sunt precizate, dar pot fi convenite mai multe posibilități. Acest tip de contracte-cadru nu sunt incluse în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Cu toate acestea, imediat ce este retrasă o sumă în baza unui credit acordat în temeiul unui contract-cadru, acesta este inclus în statistici ca un contract nou și este reflectat în sumele scadente. Regimul aplicabil creditului în cadrul statisticilor privind contractele noi depinde de tipul de cont pe care îl alege clientul pentru a beneficia de credit, în conformitate cu punctele 17, 20 și 21.
77. Pot exista depozite de economii reglementate cu o rată de bază a dobânzii, plus o primă de fidelitate și/sau de creștere. În momentul deschiderii depozitului, nu există certitudine în privința plății primei. Plata depinde de atitudinea viitoare incertă a gospodăriei sau a societății nefinanciare cu privire la economii. În mod convențional, astfel de prime de fidelitate sau de creștere, pe care gospodăria sau societatea nefinanciară nu este sigură, la momentul deschiderii depozitului, că le va primi, nu sunt incluse în rata anuală contractuală pentru contractele noi. Rata anuală contractuală pentru sumele scadente include, întotdeauna, ratele aplicate de agentul raportor în momentul calculării ratelor dobânzilor practicate de IFM. Prin urmare, în cazul în care agentul raportor acordă o astfel de primă de fidelitate sau de creștere, aceasta este reflectată în statisticile privind sumele scadente.
78. Creditele oferite gospodăriilor sau societăților nefinanciare pot fi asociate cu contracte având ca obiect produse derivate, de exemplu swap-uri pe rata dobânzii, o rată maximă sau minimă a dobânzii etc. În mod convențional, astfel de contracte asociate de instrumente derivate nu sunt incluse în rata anuală contractuală pentru contractele noi. Rata anuală contractuală pentru sumele scadente include, întotdeauna, ratele aplicate de agentul raportor în momentul calculării ratelor dobânzilor practicate de IFM. Prin urmare, în cazul în care se încheie un astfel de contract, iar agentul raportor modifică rata dobânzii aplicată gospodăriei sau societății nefinanciare, acest lucru este reflectat în statisticile privind sumele scadente.

79. Pot fi oferite depozite cu două componente: un depozit la termen căruia i se aplică o rată fixă a dobânzii și un instrument derivat integrat cu o rentabilitate care depinde de performanța unui anumit indice bursier sau a unui curs de schimb între două monede, cu condiția unei rentabilități minime garantate de 0 %. Scadența celor două componente poate fi aceeași sau poate diferi. Rata anuală contractuală pentru contractele noi include rata dobânzii pentru depozitul la termen, întrucât aceasta reflectă acordul între deponent și agentul raportor și este cunoscută în momentul depunerii banilor. Rentabilitatea celeilalte componente a depozitului, care este în funcție de performanța unui indice bursier sau a unui curs de schimb între două monede, este cunoscută doar *ex post*, la scadența produsului, și, prin urmare, aceasta nu poate fi inclusă în rata pentru contractele noi. Astfel, ar trebui inclusă doar rentabilitatea minimă garantată de 0 %. Rata anuală contractuală pentru sumele scadente include, întotdeauna, rata dobânzii aplicată de agentul raportor în momentul calculării ratelor dobânzilor practicate de IFM. Până la scadență, se includ rata pentru depozitul la termen și rentabilitatea minimă garantată a depozitului care conține instrumentul derivat integrat. Ratele dobânzilor practicate de IFM pentru sumele scadente reflectă abia la scadență rata anuală a dobânzii care este plătită de agentul raportor.
80. Depozitele la termen de peste doi ani, definite în partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) pot include conturi de economii pentru pensii. Partea principală a conturilor de economii pentru pensii este plasată în titluri de valoare, iar rata dobânzii pentru aceste conturi depinde, prin urmare, de rentabilitatea titlurilor subiacente. Partea rămasă a conturilor de economii pentru pensii este ținută în numerar, iar rata dobânzii este determinată de instituția de credit sau o altă instituție la fel ca și pentru celelalte depozite. În momentul deschiderii depozitului, câștigul total al gospodăriei din contul de economii pentru pensie nu este cunoscut, acesta putând să fie chiar negativ. De asemenea, în momentul deschiderii contului, gospodăria și instituția de credit sau o altă instituție nu convin asupra unei rate a dobânzii pentru partea investită în titluri de valoare, ci doar pentru restul depozitului. Prin urmare, doar partea din depozit care nu este investită în titluri de valoare este inclusă în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Rata anuală contractuală pentru contractele noi care este raportată este rata stabilită de comun acord între gospodăria și agentul raportor pentru partea din depozitul respectiv în momentul deschiderii depozitului. Rata anuală contractuală pentru sumele scadente este rata aplicată de agentul raportor părții din depozit corespunzătoare contului de economii pentru pensii în momentul calculării ratei dobânzii practicate de IFM.
81. Planurile de economii pentru credite imobiliare sunt sisteme de economii pe termen lung cu rentabilitate scăzută care, după o anumită perioadă de economisire, conferă gospodăriei sau societății nefinanciare dreptul de beneficia de un credit imobiliar la o rată redusă a dobânzii. Conform prevederilor din partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13), aceste planuri de economii sunt clasificate în categoria depozitelor la termen de peste doi ani, atât timp cât sunt utilizate ca depozite. De îndată ce sunt transformate într-un credit, acestea sunt clasificate în categoria creditelor imobiliare acordate gospodăriilor. Agenții raportori prezintă în categoria contractelor noi de depozit rata dobânzii stabilită în momentul deschiderii depozitului inițial. Valoarea corespunzătoare a contractelor noi este suma de bani care a fost depusă. Creșterea în timp a valorii acestui depozit este inclusă doar în sumele scadente. În momentul în care depozitul este transformat în credit, acest nou credit este înregistrat ca un contract nou de credit. Rata dobânzii este rata redusă oferită de agentul raportor. Ponderea reprezintă valoarea totală a creditului acordat gospodăriei sau societății nefinanciare.
82. În conformitate cu partea 3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13), planul imobiliar reglementat în Franța, *plan d'épargne-logement* (PEL), este clasificat în categoria depozitelor la termen cu durată mai mare de doi ani. Guvernul reglementează condițiile aplicabile acestor PEL și stabilește rata dobânzii, care rămâne nemodificată pe întreaga durată a depozitului, ceea ce înseamnă că fiecarei generații de PEL îi este asociată o anumită rată a dobânzii. PEL sunt sisteme de economii reglementate pe termen lung care ar trebui menținute timp de cel puțin patru ani, iar clientul ar trebui să depună anual în PEL suma minimă stabilită de reglementări, fiindu-i permis să-și mărească contribuțiile în orice moment pe durata planului. Agenții raportori raportează în categoria contractelor noi suma inițială depusă la deschiderea unui nou PEL. Suma de bani depusă inițial în PEL poate fi foarte mică, ceea ce înseamnă că ponderea atribuită ratei pentru contractele noi va fi, de asemenea, relativ mică. Această abordare asigură că rata pentru contractele noi reflectă întotdeauna condițiile aplicabile celei mai recente generații de PEL. Modificările ratei dobânzii aplicate noilor PEL sunt reflectate în rata pentru contractele noi. Reacția consumatorilor constând într-un transfer al portofoliului din alte depozite pe termen lung către PEL preexistente nu este reflectată în ratele pentru contractele noi, ci doar în ratele pentru sumele scadente. La sfârșitul perioadei de patru ani, clientul poate solicita fie un credit cu o rată redusă a dobânzii, fie reînnoirea contractului. Întrucât reînnoirea PEL se realizează automat, fără o implicare activă a clientului, și deoarece condițiile contractuale, inclusiv rata dobânzii, nu sunt renegotiate, în conformitate cu punctul 21, această reînnoire nu este considerată un contract nou. La reînnoirea contractului, clientul are posibilitatea de a face depuneri suplimentare, cu condiția ca suma scadentă să nu depășească un anumit plafon, iar durata contractului să nu depășească un anumit număr de ani. Dacă sunt atinse plafonul sau durata maximă, contractul este înghețat. Gospodăria sau societatea nefinanciară își păstrează dreptul de a contracta un credit și primește în continuare dobândă în condițiile stabilite în momentul deschiderii PEL, atât timp cât banii rămân în contabilitatea băncii. Pentru PEL, guvernul acordă o subvenție sub forma plății unei dobânzi acordate în plus față de rata dobânzii oferită de instituția de credit sau o altă instituție. Conform punctului 6, doar partea din dobândă care este oferită de instituția de credit sau de o altă instituție este inclusă în statisticile privind ratele dobânzilor practicate de IFM. Subvenția guvernamentală, care este plătită prin intermediul instituției de credit sau al altei instituții, dar nu de către acestea, nu este inclusă în statistici.

Apendicele 1

Categoriile de instrumente pentru ratele la sumele scadente

Pentru fiecare dintre următoarele categorii de instrumente ⁽¹⁾ ⁽²⁾, se calculează o rată anuală contractuală (RAC) ⁽³⁾. În cazul unui instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, agenții raportori furnizează, pentru fiecare indicator, o rată medie ponderată a dobânzii, în timp ce, în cazul ratelor implicite referitoare la mediile lunare, agenții raportori furnizează, pentru fiecare indicator, dobânda acumulată și portofoliul mediu de depozite și credite, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.

	Sector	Tip de instrument	Scadență inițială	Numărul indicatorului privind sumele scadente	Obligație de raportare
Depozite în euro	Gospodării (*)	La termen	Până la 2 ani	1	RAC
			Peste 2 ani	2	RAC
	Societăți nefinanciare	La termen	Până la 2 ani	3	RAC
			Peste 2 ani	4	RAC
	Contracte de report (repo)			5	RAC
Credite în euro	Gospodării (*)	Imobiliare	Până la 1 an	6	RAC
			Peste 1 an și până la 5 ani	7	RAC
			Peste 5 ani	8	RAC
		Credite de consum și alte credite	Până la 1 an	9	RAC
			Peste un 1 și până la 5 ani	10	RAC
			Peste 5 ani	11	RAC
	Societăți nefinanciare		Până la 1 an	12	RAC
			Peste un 1 și până la 5 ani	13	RAC
			Peste 5 ani	14	RAC

(*) Inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

Pentru următoarele categorii de instrumente incluse în apendicele 2, noțiunea de contract nou este extinsă la întregul portofoliu, adică la sumele scadente ⁽¹⁾ ⁽²⁾, și se calculează o rată anuală contractuală (RAC) ⁽³⁾. În cazul unui instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, agenții raportori furnizează, pentru fiecare indicator, o rată medie ponderată a dobânzii, în timp ce, în cazul ratelor implicite referitoare la mediile lunare, agenții raportori furnizează, pentru fiecare indicator, dobânda acumulată și portofoliul mediu de depozite și credite, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament. În plus, toți agenții raportori furnizează, pentru indicatorii 12 și 23, suma scadentă la sfârșitul lunii.

	Sector	Tip de instrument	Preaviz	Numărul indicatorului privind contractele noi	Obligație de raportare
Depozite în euro	Gospodării (*)	Overnight		1	RAC
		Rambursabile cu preaviz (**)	Preaviz de până la 3 luni	5	RAC
			Preaviz de peste 3 luni	6	RAC
	Societăți nefinanciare	Overnight		7	RAC

(*) Inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

(**) Pentru această categorie de instrumente, datele privind gospodăriile și societățile nefinanciare sunt reunite și alocate sectorului gospodării, întrucât acesta deține aproximativ 98 % din sumele scadente ale depozitelor rambursabile cu preaviz în toate statele membre participante la un loc.

(1) Într-un stat membru participant în care una dintre următoarele categorii de instrumente nu se aplică în activitatea bancară desfășurată de instituțiile de credit și alte instituții rezidente în relația cu gospodării și societăți nefinanciare rezidente în statele membre participante, categoria respectivă de instrumente nu este luată în considerare.

(2) În tabelul următor, „până la” înseamnă „până la...”, inclusiv”.

(3) Sau o rată efectivă definită în sens restrâns (REDR).

	Sector	Tip de instrument	Preaviz	Numărul indicatorului privind contractele noi	Obligație de raportare
Credite în euro	Gospodării (*)	Descoperire de cont		12	RAC, cuantum
	Societăți nefinanciare	Descoperire de cont		23	RAC, cuantum

(*) Inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

Apendicele 2

Categoriile de instrumente pentru ratele dobânzilor la contractele noi

Pentru fiecare dintre următoarele categorii de instrumente ⁽¹⁾ ⁽²⁾, se calculează o rată anuală contractuală (RAC) ⁽³⁾. Dacă ratele dobânzilor pentru depozitele overnight, depozitele rambursabile cu preaviz și descoperirile de cont, adică indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23, sunt calculate:

- ca un instantaneu al observațiilor de sfârșit de lună, agenții raportori furnizează, pentru fiecare dintre indicatorii 1-29, o rată medie ponderată a dobânzii și, în plus, pentru indicatorii 2-4, 8-11, 13-22 și 24-29, valoarea contractelor noi încheiate în cursul lunii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament,
- ca rate implicite referitoare la mediile lunare, agenții raportori furnizează, pentru fiecare dintre indicatorii 2-4, 8-11, 13-22 și 24-31, o rată medie ponderată a dobânzii și, în plus, valoarea contractelor noi încheiate în cursul lunii, în timp ce, pentru indicatorii 1, 5, 6, 7, 12 și 23, aceștia furnizează dobânda acumulată și portofoliul de depozite și credite, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.

Toți agenții raportori furnizează, pentru descoperirile de cont, adică indicatorii 12 și 23, suma scadentă la sfârșitul lunii.

	Sector	Tip de instrument	Scadență inițială, preaviz, stabilire inițială a ratei	Numărul indicatorului privind contractele noi	Obligație de raportare
Depozite în euro	Gospodării (*)	Overnight (**)		1	RAC
		La termen	Termen de până la 1 an	2	RAC, quantum
			Termen de peste 1 an și de până la 2 ani	3	RAC, quantum
			Termen de peste 2 ani	4	RAC, quantum
		Rambursabile cu preaviz (***) (**)	Preaviz de până la 3 luni	5	RAC
			Preaviz de peste 3 luni	6	RAC
	Societăți nefinanciare	Overnight (**)		7	RAC
		La termen	Termen de până la 1 an	8	RAC, quantum
			Termen de peste 1 an și de până la 2 ani	9	RAC, quantum
			Termen de peste 2 ani	10	RAC, quantum
	Contracte de report (repo)		11	RAC, quantum	
Credite în euro	Gospodării (*)	Descoperire de cont (**)		12	RAC, quantum
		De consum	Rată variabilă și perioadă de stabilire inițială a ratei de până la 1 an	13	RAC, quantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 1 an și de până la 5 ani	14	RAC, quantum
	Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 5 ani		15	RAC, quantum	
	Imobiliare	Rată variabilă și perioadă de stabilire inițială a ratei de până la 1 an	16	RAC, quantum	
		Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 1 an și de până la 5 ani	17	RAC, quantum	

(*) Inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

(**) Pentru această categorie de instrumente, noțiunea de contract nou se extinde la întregul portofoliu, adică la sumele scadente.

(***) Pentru această categorie de instrumente, datele privind gospodăriile și societățile nefinanciare sunt reunite și alocate sectorului gospodării, întrucât acesta deține aproximativ 98 % din sumele scadente ale depozitelor rambursabile cu preaviz în toate statele membre participante la un loc.

(1) Într-un stat membru participant în care una dintre următoarele categorii de instrumente nu se aplică în activitatea bancară desfășurată de instituțiile de credit și alte instituții rezidente în relația cu gospodării și societăți nefinanciare rezidente în statele membre participante, categoria respectivă de instrumente nu este luată în considerare.

(2) În tabelul următor, „până la” înseamnă „până la... inclusiv”.

(3) Sau o rată efectivă definită în sens restrâns (REDR).

	Sector	Tip de instrument	Scadență inițială, preaviz, stabilire inițială a ratei	Numărul indicatorului privind contractele noi	Obligație de raportare
		Pentru alte scopuri	Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 5 ani și de până la 10 ani	18	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 10 ani	19	RAC, cuantum
			Rată variabilă și perioadă de stabilire inițială a ratei de până la 1 an	20	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 1 an și de până la 5 ani	21	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 5 ani	22	RAC, cuantum
	Societăți nefinanciare	descoperire de cont (*)		23	RAC, cuantum
		Alte credite de până la 1 milion de euro	Rată variabilă și perioadă de stabilire inițială a ratei de până la 1 an	24	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 1 an și de până la 5 ani	25	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 5 ani	26	RAC, cuantum
		Alte credite de peste 1 milion de euro	Rată variabilă și perioadă de stabilire inițială a ratei de până la 1 an	27	RAC, cuantum
			Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 1 an și de până la 5 ani	28	RAC, cuantum
	Perioadă de stabilire inițială a ratei de peste 5 ani		29	RAC, cuantum	

(*) Pentru această categorie de instrumente, noțiunea de contract nou se extinde la întregul portofoliu, adică la sumele scadente.

Rata anuală efectivă globală (RAEG) se calculează pentru următoarele categorii de instrumente. Pentru fiecare indicator, agenții raportori furnizează o rată medie ponderată a dobânzii, aplicând definițiile și normele prevăzute în prezentul regulament.

	Sector	Tip de instrument	Numărul indicatorului privind contractele noi	Obligație de raportare
Credite în euro	Gospodării (*)	De consum	30	RAEG
		Imobiliare	31	RAEG

(*) Inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor.

ANEXA III

**STANDARDE MINIME CARE TREBUIE APLICATE DE CĂTRE UNITĂȚILE DE OBSERVARE
STATISTICĂ CU OBLIGAȚII DE RAPORTARE**

Următoarele standarde minime sunt respectate de agenții raportori pentru îndeplinirea cerințelor de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene (BCE).

Standarde minime de transmitere

- (a) agenții raportori prezintă rapoarte băncilor centrale naționale (BCN) la timp și în termenele stabilite de BCN a statului membru participant în care sunt rezidenți;
- (b) forma și prezentarea rapoartelor statistice respectă cerințele tehnice de raportare stabilite de BCN a statului membru participant în care agentul raportor este rezident;
- (c) trebuie identificată (identificate) persoana (persoanele) de contact din cadrul agentului raportor;
- (d) se respectă specificațiile tehnice pentru transmiterea datelor către BCN a statului membru participant în care agentul raportor este rezident.

Standarde minime de acuratețe

- (e) informațiile statistice furnizate de agenții raportori sunt corecte, coerente și complete; eventualele lacune sunt identificate, explicate BCN a statului membru participant în care agentul raportor este rezident și remediate de îndată ce este posibil;
- (f) informațiile statistice furnizate de agenții raportori nu conțin lacune continue și structurale;
- (g) agenții raportori sunt în măsură să furnizeze informații privind evoluțiile inerente datelor comunicate;
- (h) agenții raportori respectă dimensiunile și numărul de zecimale stabilite de BCN a statului membru participant în care sunt rezidenți în ceea ce privește transmiterea tehnică a datelor; și
- (i) agenții raportori respectă politica de rotunjire stabilită de BCN a statului membru participant în care sunt rezidenți în ceea ce privește transmiterea tehnică a datelor.

Standarde minime de conformitate în raport cu conceptele

- (j) informațiile statistice furnizate de agenții raportori sunt conforme cu definițiile, convențiile, clasificările și metodele din prezentul regulament;
- (k) în cazul unor abateri de la aceste definiții, convenții, clasificări și metode, dacă este cazul, agenții raportori monitorizează periodic și cuantifică diferența dintre măsura utilizată și măsura prevăzută în prezentul regulament;
- (l) agenții raportori sunt în măsură să explice diferențele dintre datele furnizate și cifrele pentru perioadele anterioare.

Standarde minime de revizuire

- (m) sunt respectate politica și procedurile de revizuire stabilite de BCE și BCN. Revizuirile care se abat de la revizuirile normale sunt însoțite de note explicative.

ANEXA IV

DISPOZIȚII TRANZITORII PENTRU APLICAREA PREZENTULUI REGULAMENT

1. Până în luna de referință decembrie 2003 inclusiv, informațiile statistice lunare naționale agregate privind contractele noi și sumele scadente pot fi raportate Băncii Centrale Europene (BCE) cu o întârziere de două zile lucrătoare de la încheierea activității în a nouăsprezecea zi lucrătoare de la sfârșitul lunii de referință, termen menționat la articolul 3 alineatul (4) din prezentul regulament. Alternativ, informațiile statistice lunare naționale agregate privind sumele scadente pot fi raportate BCE doar trimestrial, cu o întârziere de două zile lucrătoare de la încheierea activității în a nouăsprezecea zi lucrătoare de la sfârșitul trimestrului calendaristic. BCE acordă o anumită flexibilitate băncilor centrale naționale (BCN) cu privire la punerea în aplicare a acestei perioade tranzitorii la nivel național.
2. Începând cu luna de referință ianuarie 2004, datele, inclusiv informațiile statistice lunare naționale agregate privind sumele scadente, sunt prezentate în a nouăsprezecea zi lucrătoare de la sfârșitul lunii de referință, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din prezentul regulament.
3. Până în luna de referință decembrie 2006 inclusiv, punctul 10 din anexa I are următorul enunț:
 - „10. Dimensiunea eșantionului minim național se stabilește astfel încât:
 - (a) eroarea aleatorie maximă ⁽¹⁾ pentru ratele dobânzilor la contractele noi, calculată în medie pentru toate categoriile de instrumente, să nu depășească 10 puncte de bază la un nivel de încredere de 90 % ⁽²⁾; sau
 - (b) să acopere cel puțin 30 % din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare rezidente; dacă 30 % din unitățile de observare statistică potențiale cu obligații de raportare rezidentă este mai mare de 100, dimensiunea eșantionului minim național poate fi totuși limitată la 100 de agenți raportori sau
 - (c) agenții raportori din eșantionul național să acopere cel puțin 75 % din portofoliul de depozite exprimate în euro constituite de gospodăriile și societățile nefinanciare rezidente în statele membre participante și cel puțin 75 % din portofoliul de credite exprimate în euro acordate acestora.

⁽¹⁾ $D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vâr}(\hat{\theta})}$,

D fiind eroarea aleatorie maximă, $z_{\alpha/2}$ fiind factorul calculat din distribuția normală sau din orice distribuție adecvată conform structurii datelor (de exemplu, distribuția t), presupunând un nivel de încredere de 1- α , $\text{var}(\hat{\theta})$ fiind variația estimatorului parametrului θ , iar $\text{vâr}(\hat{\theta})$ fiind variația estimată a estimatorului parametrului θ .

⁽²⁾ BCN pot să traducă direct măsura absolută de 10 puncte de bază la un nivel de încredere de 90 % într-o măsură relativă pe planul coeficientului maxim acceptabil de variație al estimatorului.”